

Hidžabu moj... blagodati moja... sjećam se onog jela koje sam spremala, zagorjelo je, jer sam tada zaboravila u kojem prostoru i vremenu se nalazim. I sjećam se, mili moj plaštu istine, kada mi rekoše da će me smatrati zaostalom na fakultetu. Ali nisu, vjeruj mi, samo su me još više poštovali. Allah me učini sebebom da se mnoge sestre pokriju, a dvije islam primiše... Subhanallahil-azim!!! I sve to vrijeme, mi smo zajedno i dopunjavamo se. Moja zaljubljenost u nauku i tvoja skromnost dok te nosim, učiniše me voljenom i poštovanom. Učini me Allah mudžahidom... Slava Njemu Velikome... Hidžabu moj... spoznajući tvoju vrijednost, shvatih da imaš jednu malecku manu. Moje stidno lice ne pokrivaš. I zato ja zaželjeh... zaželjeh nikab staviti... Allah mi je dao razum, da mogu razmišljati, a slobodnu volju i sudbinu ne mijenja ništa osim dove i dobročinstva roditeljima. Pokrivena tvojom nježnošću, hidžabu moj, dovim tiho da svoje lice pokrijem tražeći Allahovo zadovoljstvo. Nisam ja tobom nezadovoljna, nego je Allah mnogo mudar. Gospodar, Jedan Jedini, koji sudruga nema, daje snagu nejakome i daje Svojim robovima ono što je najbolje za njih. Sada mi govore da neću moći dobiti diplomu i posao. Moje mjesto u Džennetu meni je vrednije od svega dunjalučkog i ja ću se opet strpjeti. Sada znam i sada razumijem smisao kušnje.

Ne znam više ni kako je sve to počelo. Kao zaljubljenica u književnost puno sam čitala. Misli su mi lutale naukom, poput jesenjih vjetrova. Na ivici tog lutanja i maštanja, zavoljela sam te... Nekako čudno i nesvakidašnje, osvojio si me... Svaki put srce mi je kucalo brže i brže kad god bih vidjela sestre pokrivene hidžabom. Nisam uopće shvatala suštinu sve te skrivenosti ispod raznobojnih plaštova, ali sam uvidjela da su takve djevojke i žene mnogo poštovanije od ostalih...

Prelistavam potrgane stranice svojih uspomena i pokušavam da uvidim kako sam te

spoznala. Kako sam spoznala tvoju vrijednost i tvoju ljepotu. Koliko suza je zapisano u vremenu iza nas. Sjećam se svojih prvih namaza, svojih prvih zikrova, pa svog nonšalantnog vezanja hidžaba oko vrata... a zatim svog intenzivnijeg okretanja vjeri i ibadetu. Bila sam u srednjoj školi kada prvi put iskazah roditeljima svoju želju za hidžabom. Odmah sam naišla na jak otpor sa njihove strane. Još sam mlada i pokajati ću se, rekoše, a zatim zatvoriše svaku diskusiju o tome.

Hidžabu moj... koliko sam samo plakala tih dana... pa narednu godinu i još mjesecima tako... Subhanallah, moja je sreća bila sakrivena tamo gdje nisam ja, pod plaštom koji se imenom tvojim zvao. Kada bih pustila suru Jasin na kaseti, brat bi puštao muziku iz inata, sve dok ne bismo nadvikali jedno drugo, a onda bi se umiješao otac koji je odlučivao u korist pjesama. Gorke sam jecaje gutala, oslonjena na Allaha. Lagano sam gubila nadu i iman, ionako slab, opadao je svakim danom. Nisam shvatala mudrost iskušenja kojim sam bila pomognuta, a koje me usmjerilo na razmišljanje i dove. Ustvari, kada sam mislila da mi iman najviše opada, mnogo sam dovila i mnogo sam zikrila. Moj iman je rastao, a ja toga nisam bila svjesna. Allahu ekber!!!

Hidžabu moj... voljeno platno čednosti i mira... Želja za tvojom blizinom rasla je u meni iz dana u dan. Nije se gasila iako su svi drugi sumnjali u moju odluku da se tobom ogrnem. Jedne večeri dok sam spremala jelo na šporetu, oh, sjećam se odlično, moj dragi otac reče mi da mogu staviti hidžab. Subhanallahi ve bi hamdihi!!! Ja sam mnogo dovila tokom svih tih dugih mjeseci, a on nije popuštao i njegov stav se znao – hidžab ne može! I odjednom, ja Rabbi, ja Rahman... moj otac

meni postavi uvjete da ako stavim tebe, platno milo, moram nositi pantalone, košuljice i moderne šarene mahrame. O Gospodaru!!! Ja pristanem, naravno... cijelu noć očekujem sabahski vakat da klanjam i pokrijem svoju glavu i tijelo zauvijek. Sve mi se činilo da će otac ući u sobu i reći da se predomislio... Hvala Svemogućem, to se nije dogodilo i ja sam se pokrila rano ujutru, u mjesecu februaru. Koliko god da je bilo hladno, mene je grijala toplina tvoja...

Hidžabu moj, dvije godine je prošlo od kada smo zajedno, ti i ja... Moj hidžab – moj ponos i ja, sakrivena poput morskih bisera. Nasmijana i srećna, ogrnuta velom islama. Slava Allahu Uzvišenom!!! I sad mi je oko srca toplo, dok ti ovo pišem. Ne volim da ti govorim o suzama i iskušenjima. To su dani koji se pamte i pakuju u kofer prošlosti. Sad sam daijka, jer ti ulivaš kod drugih povjerenje i poštenje o meni, kad me sa punim poštovanjem selame dok prolaze pored mene.

Hidžabu moj... blagodati moja... sjećam se onog jela koje sam spremala, zagorjelo je, jer sam tada zaboravila u kojem prostoru i vremenu se nalazim. I sjećam se, mili moj plaštu istine, kada mi rekoše da će me smatrati zaostalom na fakultetu. Ali nisu, vjeruj mi, samo su me još više poštovali. Allah me učini sebebom da se mnoge sestre pokriju, a dvije islam primiše... Subhanallahil-azim!!! I sve to vrijeme, mi smo zajedno i dopunjavamo se. Moja zaljubljenost u nauku i tvoja skromnost dok te nosim, učiniše me voljenom i poštovanom. Učini me Allah mudžahidom... Slava Njemu Velikome...

Hidžabu moj... spoznajući tvoju vrijednost, shvatih da imaš jednu malecku manu. Moje stidno lice ne pokrivaš. I zato ja zaželjeh... zaželjeh nikab staviti... Allah mi je dao razum, da mogu razmišljati, a slobodnu volju i sudbinu ne mijenja ništa osim dove i dobročinstva roditeljima. Pokrivena tvojom nježnošću, hidžabu moj, dovim tiho da svoje lice pokrijem tražeći Allahovo zadovoljstvo. Nisam ja tobom nezadovoljna, nego je Allah mnogo mudar. Gospodar, Jedan Jedini, koji sudruga nema, daje snagu nejakome i daje Svojim robovima ono što je najbolje za njih. Sada mi govore da neću moći dobiti diplomu i posao. Moje mjesto u Džennetu meni je vrednije od svega dunjalučkog i ja ću se opet strpjeti. Sada znam i sada razumijem smisao kušnje.

Hidžabu moj... želim da budeš opomena i smiraj ostalim mojim sestrama. Želim da budeš mojim sestrama ono što si i meni. Želim da budeš najmilija blagodat i kruna na glavi svake žene i djevojke. Kao što si mene kraljicom učinio...

(Napomena: Autorica ovog teksta je iz ličnih razloga željela ostati anonimna)